

Дафина

Дафина разбой стѣгаше
на двора подъ салкъмитѣ,
сърмена ничка мѣташе
по края.

Девери млади — колко сѣ,
толкова още зѣлвитѣ;
дарове скѣпи да носятъ
за поменъ.

Цѣфне ли змейна въ полето,
майчице, нека дойдатъ тѣ—
въ сърмени дрехи напета
ще чакамъ.

Кавали, вино, ракия
въ бѣклици съ кърпи стѣгнати;
до късна вечеръ да пиятъ,
да пиятъ.

А накрай—луди пищови,
на пѣтя съ було впрегнати
бащини скѣпи волове
за мене.